

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 21. října 2010

o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států

(2010/707/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 148 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽³⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru pro zaměstnanost ⁽⁴⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Smlouva o fungování Evropské unie ve svém článku 145 stanoví, že členské státy a Unie pracují na rozvoji koordinované strategie zaměstnanosti a zejména na podpoře kvalifikace, vzdělání a přizpůsobivosti pracovníků a schopnosti trhů práce reagovat na hospodářské změny, aby dosáhly cílů vymezených v článku 3 Smlouvy o Evropské unii. Členské státy považují podporu zaměstnanosti za záležitost společného zájmu a sladují své odpovídající činnosti podle článku 148 Smlouvy o fungování EU v Radě, přičemž přihlížejí k vnitrostátním zvyklostem, které se týkají odpovědnosti sociálních partnerů.
- (2) Smlouva o EU v čl. 3 odst. 3 stanoví, že Unie směřuje k plné zaměstnanosti a bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, a upravuje iniciativy Unie zajišťující koordinaci sociálních politik členských států. Článek 8 Smlouvy o fungování EU stanoví, že při všech svých činnostech usiluje Unie o odstranění nerovností a podporuje rovné zacházení pro muže a ženy. Článek 9 této smlouvy stanoví, že při vymezování a provádění svých politik

a činností přihlíží Unie k požadavkům spojeným s podporou vysoké úrovně zaměstnanosti, zárukou přiměřené sociální ochrany, bojem proti sociálnímu vyloučení a vysokou úrovní všeobecného a odborného vzdělávání.

- (3) Smlouva o fungování EU stanoví, že Rada přijme hlavní zásady zaměstnanosti a hlavní směry hospodářských politik, jež slouží jako vodítka pro politiky členských států.
- (4) Lisabonská strategie zahájená v roce 2000 vycházela z toho, že si EU s ohledem na celosvětovou konkurenci, technologické změny, výzvy v oblasti životního prostředí a stárnutí populace uvědomila potřebu zvýšit svoji zaměstnanost, produktivitu a konkurenceschopnost, a zároveň posílit sociální soudržnost. Lisabonská strategie byla obnovena v roce 2005 poté, co došlo k jejímu přezkumu v polovině období, z tohoto přezkumu vyplynulo, že je třeba se více zaměřit na růst a na větší počet a vyšší kvalitu pracovních míst.
- (5) Lisabonská strategie pro růst a zaměstnanost pomohla dosáhnout konsensu, pokud jde o hlavní směřování hospodářských politik a politik zaměstnanosti v EU. V rámci této strategie Rada přijala hlavní směry hospodářských politik a hlavní směry politik zaměstnanosti v rozhodnutí 2005/600/ES ⁽⁵⁾, které revidovala rozhodnutím 2008/618/ES ⁽⁶⁾. Těchto 24 hlavních směrů představovalo základ národních programů reforem a stanovilo klíčové makroekonomické a mikroekonomické reformní priority, jakož i priority reformy trhu práce v Unii jako celku. Ze zkušenosti však vyplývá, že priority stanovené těmito hlavními směry nebyly dostatečně jasné a jejich vzájemné vazby mohly být silnější. To omezilo jejich dopad na tvorbu vnitrostátních politik.
- (6) Finanční a hospodářská krize, která začala v roce 2008, způsobila významný úbytek pracovních míst, značný pokles potenciálního produktu a vedla k dramatickému zhoršení veřejných financí. V reakci na krizi však členským státům pomohl plán evropské hospodářské obnovy, částečně prostřednictvím koordinovaných fiskálních pobídek, přičemž euro působilo z hlediska makroekonomického jako stabilizační prvek. Krize tedy ukázala, že koordinace politik EU může přinést významné

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 8. září 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 27. května 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Stanovisko ze dne 10. června 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Stanovisko ze dne 20. května 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 205, 6.8.2005, s. 21.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 198, 26.7.2008, s. 47.

výsledky, pokud se bude posilovat a účinně provádět. Krize rovněž zdůraznila vzájemnou provázanost výkonnosti hospodářství a celkového stavu zaměstnanosti členských států.

- (7) Komise navrhla vytvořit pro další desetiletí novou strategii, „strategii Evropa 2020“, která Unii umožní vyjít z krize v silnější pozici a nasměrovat její hospodářství k inteligentnějšímu a udržitelnému růstu podporujícímu začlenění, doprovázenému vysokou mírou zaměstnanosti, produktivity a sociální soudržnosti. Pět hlavních cílů, které jsou uvedeny v rámci příslušných hlavních směrů, představuje sdílené cíle, jež slouží jako vodítka pro opatření členských států – s ohledem na jejich příslušné výchozí pozice a vnitrostátní kontext – i pro opatření Unie. Členské státy by dále měly maximálně usilovat o dosažení vnitrostátních cílů a o odstranění překážek, jež brzdí růst.
- (8) Členské státy by měly v rámci komplexních „ústupových strategií“ přijímaných v souvislosti s hospodářskou krizí uskutečnit ambiciózní reformy, které zajistí makroekonomickou stabilitu, podporu většího počtu a vyšší kvality pracovních míst a udržitelnost veřejných financí, zlepší konkurenceschopnost a produktivitu, sníží makroekonomickou nerovnováhu a posílí výkonnost trhu práce. Ukončení fiskálních stimulů by mělo být prováděno a koordinováno v rámci Paktu o stabilitě a růstu.
- (9) Členské státy a Evropská unie by měly v rámci strategie Evropa 2020 provádět reformy zaměřené na „inteligentní růst“, tedy růst, jehož hybnou silou jsou znalosti a inovace. Reformy by se měly zaměřit na zvyšování kvality vzdělávání, zajištění přístupu ke vzdělání pro všechny a na zlepšování výsledků výzkumu a produktivity podniků a na další zlepšování regulačního rámce tak, aby se prosazovaly inovace a předávání znalostí v celé Unii. Reformy by rovněž měly podporovat soukromé podnikání, rozvoj malých a středních podniků (MSP) a napomáhat přerodu kreativních myšlenek v inovativní produkty, služby a postupy, které mohou vytvářet růst, kvalitní a udržitelná pracovní místa, územní, ekonomickou a sociální soudržnost a které mohou účinněji reagovat na evropské a celosvětové společenské výzvy. V této souvislosti má zásadní význam maximální využívání informačních a komunikačních technologií.
- (10) Politiky Unie a členských států, včetně jejich programů reforem, by se měly zaměřit na „udržitelný růst“. Udržitelný růst znamená vytvoření energeticky účinné, udržitelné a konkurenceschopné ekonomiky, která účinně využívá zdroje, spravedlivé rozdělování nákladů a přínosů a využívání vedoucího postavení Evropy ve vývoji nových postupů a technologií, včetně ekologických technologií. Členské státy a Unie by měly provádět reformy, které jsou zapotřebí ke snížení emisí skleníkových plynů a účinnému využívání zdrojů a které

budou napomáhat při předcházení zhoršování stavu životního prostředí a ztrátě biologické rozmanitosti. Měly by rovněž zdokonalit podnikatelské prostředí, podněcovat tvorbu „zelených pracovních míst“ a pomáhat podnikům při modernizaci jejich průmyslové základny.

- (11) Politiky Unie a programy reforem členských států by se také měly zaměřit na „růst podporující začlenění“. Růst podporující začlenění znamená vytvoření soudržné společnosti, jejíž členové jsou schopni předjímat a zvládat změny, a aktivně se tak podílejí na životě společnosti a na fungování ekonomiky. Reformy členských států by proto měly zajistit přístup a příležitosti pro každého v průběhu života, a snížit tak chudobu a sociální vyloučení, a to prostřednictvím odstranění překážek omezujících účast na trhu práce, zejména pokud jde o ženy, starší pracovníky, mladé lidi, osoby se zdravotním postižením a legální migranty. Reformy by rovněž měly zajistit, aby z hospodářského růstu měli prospěch všichni občané a všechny regiony, a posílit růst zvyšující zaměstnanost spočívající v důstojné práci. Ústředním tématem programů reforem členských států by proto mělo být zajištění účinného fungování trhu práce, a to prostřednictvím investic do úspěšných přechodů na trhu práce, systémů vzdělávání a odborné přípravy, rozvoje vhodných dovedností, zvyšování kvality pracovních míst a boje proti segmentaci, strukturální nezaměstnanosti, nezaměstnanosti mladých lidí a neaktivitě při zajišťování odpovídající a udržitelné sociální ochrany a aktivního začleňování s cílem snižovat chudobu a předcházet jí, a to při věnování zvláštní pozornosti boji proti chudobě v důsledku nedostatečného odměňování v zaměstnání a snižování chudoby ve skupinách, které jsou nejvíce ohroženy sociálním vyloučením, včetně dětí a mladých lidí, a při současném dodržování dohodnuté fiskální konsolidace.
- (12) Předpokladem oživení růstu a zvládnutí demografických výzev je zvýšení zaměstnanosti žen. Zřetelné hledisko rovnosti žen a mužů jakožto součást všech příslušných politických oblastí má proto zásadní význam pro uskutečnění všech aspektů hlavních směrů v členských státech. Měly by být vytvořeny podmínky podporující nabídku přiměřených, dostupných a vysoce kvalitních služeb v oblasti péče o děti předškolního věku. Měla by být uplatňována zásada stejné odměny mužů a žen za stejnou nebo rovnocennou práci.
- (13) Strukturální reformy Unie a členských států mohou účinně napomáhat růstu a zaměstnanosti, jestliže posilují konkurenceschopnost Unie ve světové ekonomice, otevírají nové příležitosti pro evropské vývozce a poskytují konkurenční přístup k důležitým dovozům. Reformy by proto měly zohlednit dopady na vnější konkurenceschopnost tak, aby se posílil evropský růst a podíl na otevřených a konkurenčně spravedlivých trzích po celém světě.

- (14) Strategie Evropa 2020 se musí opírat o integrovaný soubor evropských a vnitrostátních politik, které by členské státy a Unie měly provádět úplně a včas tak, aby docházelo k přelévání pozitivních účinků koordinovaných strukturálních reforem a zajistil se soustavnější příspěvek evropských politik k cílům této strategie. Hlavní směry jsou pro členské státy rámcem pro koncipování, provádění a monitorování vnitrostátních politik v kontextu celkové strategie EU. Hlavní cíle strategie Evropa 2020, vyjmenované pod příslušnými hlavními směry, by měly být pro členské státy vodítkem při vymezování jejich vlastních vnitrostátních cílů a všech dílčích cílů, a to při zohlednění jejich příslušných výchozích pozic a vnitrostátního kontextu a v souladu s jejich vnitrostátními rozhodovacími postupy. Při této činnosti mohou členské státy vycházet z ukazatelů vypracovaných Výborem pro zaměstnanost či případně Výborem pro sociální ochranu. Hlavní cíl v oblasti zaměstnanosti zaměřuje pozornost na snižování nezaměstnanosti zranitelných skupin včetně mladých lidí.
- (15) Politika soudržnosti a strukturální fondy patří mezi důležité prováděcí mechanismy pro dosažení priorit inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění v členských státech a jejich regionech. Evropská rada ve svých závěrech ze dne 17. června 2010 zdůraznila, že pro úspěch nové strategie Evropa 2020 je důležité podporovat hospodářskou, sociální a územní soudržnost a rozvíjet infrastrukturu.
- (16) Při koncipování a provádění národních programů reforem s ohledem na tyto hlavní směry by členské státy měly zajistit účinné řízení politiky v oblasti zaměstnanosti. I když jsou tyto hlavní směry určeny členským státům, strategie Evropa 2020 by se podle potřeby měla provádět, monitorovat a vyhodnocovat ve spolupráci se všemi celostátními, regionálními i místními orgány, měla by intenzivně zapojovat parlamenty, jakož i sociální partnery a zástupce občanské společnosti, kteří se budou podílet na tvorbě národních programů reforem, na jejich provádění a celkové informovanosti o strategii.
- (17) Strategie Evropa 2020 se opírá o menší soubor hlavních směrů, které nahrazují původní soubor 24 směrů a zaměřují se na otázky zaměstnanosti a hlavní otázky hospodářské politiky provázaným způsobem. Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států, které jsou uvedeny v příloze tohoto rozhodnutí, jsou vnitřně propojeny s hlavními směry hospodářských politik členských států a Unie uvedenými v příloze doporučení Rady ze dne 13. července 2010 o hlavních směrech hospodářských politik členských států a Unie ⁽¹⁾. Dohromady tvoří „integrované hlavní směry strategie Evropa 2020“.
- (18) Tyto nové integrované hlavní směry jsou v souladu se závěry Evropské rady. Členským státům poskytují jasná

vodítka, pokud jde o definování národních programů reforem a provádění reforem s ohledem na jejich vzájemnou provázanost a v souladu s Paktem o stabilitě a růstu. Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být základem pro veškerá doporučení, která může Rada podat konkrétnímu členskému státu na základě čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování EU, stejně jako pro doporučení podáváná konkrétnímu členskému státu na základě čl. 121 odst. 4 uvedené smlouvy, a tím pro vytvoření provázaného souboru doporučení. Hlavní směry politik zaměstnanosti by měly být rovněž podkladem pro přípravu společné zprávy o zaměstnanosti, kterou Rada a Evropská komise zasílají každoročně Evropské radě.

- (19) Výbor pro zaměstnanost a Výbor pro sociální ochranu by v souladu se svými příslušnými mandáty vyplývajícími ze Smlouvy měly sledovat pokrok, pokud jde o sociální hledisko a hledisko zaměstnanosti hlavních směrů politik zaměstnanosti. Při tom by měly vycházet především z činností v rámci otevřené metody koordinace v oblasti zaměstnanosti a sociální ochrany a sociálního začleňování. Výbor pro zaměstnanost by měl navíc udržovat těsné kontakty s ostatními příslušnými přípravnými orgány Rady, a to i v oblasti vzdělávání.
- (20) I když se tyto směry musí vypracovávat každý rok, měly by zůstat až do roku 2014 stabilní, aby bylo možné se zaměřit na jejich provádění,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Hlavní směry politik zaměstnanosti členských států se přijímají ve znění uvedeném v příloze.

Článek 2

Hlavní směry se zohlední v politikách zaměstnanosti jednotlivých členských států, které tyto státy oznámí v rámci národních programů reforem.

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

V Lucemburku dne 21. října 2010.

Za Radu
předsedkyně
J. MILQUET

⁽¹⁾ Úř. věst. L 191, 23.7.2010, s. 28.

PŘÍLOHA

HLAVNÍ SMĚRY POLITIK ZAMĚSTNANOSTI ČLENSKÝCH STÁTŮ

Hlavní směr 7: zvyšování účasti žen a mužů na trhu práce, omezování strukturální nezaměstnanosti a prosazování kvality pracovních míst

Klíčem k posílení účasti na trhu práce je motivace k ekonomické aktivitě. Členské státy by měly začlenit zásady flexikurity, které potvrdila Evropská rada, do svých politik trhu práce a uplatňovat je a přitom náležitým způsobem využívat podporu z Evropského sociálního fondu a dalších fondů EU s cílem zvýšit účast na trhu práce a bojovat proti segmentaci trhu, neaktivitě, nerovnostem mezi ženami a muži, a zároveň snižovat strukturální nezaměstnanost. Opatření k podpoře flexibility a jistoty by měla být vyvážená a současně by se měla vzájemně posilovat. Členské státy by proto měly zavést smluvní mechanismy, které jsou zároveň flexibilní i spolehlivé, aktivní politiky trhu práce, účinné celoživotní učení, politiky podporující pracovní mobilitu a odpovídající systémy sociálního zabezpečení, které budou poskytovat zabezpečení při přechodech na trhu práce a zároveň jasně stanoví práva a povinnosti nezaměstnaného tak, aby aktivně hledal práci. Ve spolupráci se sociálními partnery je třeba věnovat náležitou pozornost rovněž vnitřní flexibilitě na pracovišti.

Členské státy by měly zintenzívnit sociální dialog a řešit problém segmentace trhu práce opatřeními, která se zaměří na zaměstnání s nejistými pracovními podmínkami, na podzaměstnanost a na nezákonné zaměstnávání. Profesní mobilita by měla být odměňována. Rovněž je třeba se zabývat kvalitou pracovních míst a podmínkami zaměstnání. Členské státy by měly bojovat proti chudobě v důsledku nedostatečného odměňování v zaměstnání a podporovat bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Odpovídající sociální zabezpečení by mělo být zajištěno rovněž pro osoby, které mají pracovní smlouvy na dobu určitou nebo jsou samostatně výdělečně činné. Důležitou úlohu při motivaci k ekonomické aktivitě a nalézání vhodných pracovních míst a vhodných pracovníků hrají služby zaměstnanosti, a proto by měly být posíleny prostřednictvím individualizovaných služeb a aktivních a preventivních opatření na trhu práce v rané fázi. Tyto služby a opatření by měly být přístupné všem, včetně mladých lidí, osob, které jsou nezaměstnaností ohroženy nejvíce, a osob, které mají na trh práce nejtěžší přístup.

Důležité zůstávají i nadále politiky zaměřené na zajištění toho, aby se práce vyplatila. V zájmu posílení konkurenceschopnosti a zvýšení míry účasti zejména u osob s nízkou kvalifikací a v souladu s hlavním směrem hospodářské politiky č. 2, by členské státy měly prosazovat správné rámcové podmínky pro vyjednávání o mzdách a takový vývoj nákladů práce, jež budou v souladu s cenovou stabilitou a vývojem produktivity. Členské státy by měly přezkoumat systémy daní a dávek i schopnost veřejných služeb poskytovat nezbytnou podporu, aby se zvýšila účast pracovní síly a posílila poptávka po práci. Měly by dále podporovat aktivní stárnutí, rovnost mezi ženami a muži, včetně rovného odměňování, a integraci mladých lidí, osob se zdravotním postižením, legálních migrantů a dalších ohrožených skupin do trhu práce. Politiky zaměřené na rovnováhu pracovního a soukromého života by spolu s dostupnou péčí a inovacemi v organizaci práce měly směřovat ke zvyšování zaměstnanosti, zejména pokud jde o mladé lidi, starší pracovníky a ženy. Členské státy by měly rovněž odstranit překážky na trhu práce, které brání vstupu nových pracovníků, podporovat samostatně výdělečně činné osoby, soukromé podnikání a tvorbu pracovních míst ve všech oblastech, jako jsou např. ekologicky zaměřená pracovní místa a pečovatelské služby, a podporovat sociální inovace.

Hlavní cíl EU, na jehož základě členské státy stanoví s ohledem na svou vzájemnou výchozí pozici i specifické podmínky vlastní vnitrostátní cíle, je zvýšit do roku 2020 zaměstnanost žen a mužů ve věku od 20 do 64 let na 75 %, mimo jiné i prostřednictvím vyšší účasti mladých lidí, starších pracovníků a pracovníků s nízkou kvalifikací a lepší integrace legálních migrantů.

Hlavní směr 8: rozvoj kvalifikované pracovní síly, která bude reagovat na potřeby trhu práce, a podpora celoživotního učení

Členské státy by měly podporovat produktivitu a zaměstnatelnost prostřednictvím vhodné nabídky znalostí a dovedností s cílem uspokojit současné i budoucí požadavky trhu práce. Kvalitní počáteční vzdělávání a atraktivní odbornou přípravu musí doplnit účinné pobídky k celoživotnímu učení pro zaměstnané i nezaměstnané, a to i prostřednictvím „druhé šance“ pro učení a prostřednictvím cílených politik migrace a integrace, tak aby měl každý dospělý člověk možnost změnit nebo zvýšit svou kvalifikaci a překonávaly se genderové stereotypy. Členské státy by měly vytvářet systémy pro uznávání získaných dovedností, odstraňovat překážky profesní a geografické mobility pracovníků, podporovat získávání průřezových schopností s cílem posílit kreativitu, inovace a soukromé podnikání. Zejména je třeba zaměřit úsilí na podporu lidí s nízkou nebo již zastaralou kvalifikací, zvýšení zaměstnatelnosti starších pracovníků, ale i na zdokonalení odborné přípravy, kvalifikace a zkušeností vysoce kvalifikovaných pracovníků, včetně výzkumných pracovníků a žen ve vědeckých, matematických a technických oborech.

Členské státy by ve spolupráci se sociálními partnery a podniky měly zdokonalit přístup k odborné přípravě a posílit vzdělávací a profesní poradenství. Toto zdokonalení by mělo být doplňováno systematickým poskytováním informací o nových pracovních místech a příležitostech, podporou soukromého podnikání a lepším předvídaním potřeby v oblasti požadovaných dovedností. Investice do rozvoje lidských zdrojů, zvyšování kvalifikace a účast na systémech celoživotního učení by měly být podporovány prostřednictvím společných finančních příspěvků státu, jednotlivců i zaměstnavatelů. S cílem podpořit mladé lidi, a zejména ty, kteří nejsou zaměstnaní, nestudují nebo se neúčastní odborné přípravy by měly členské státy ve spolupráci se sociálními partnery zavést systémy, které těmto lidem pomohou najít první zaměstnání, získat pracovní zkušenosti nebo zahájit další studium nebo odbornou přípravu, včetně vyučení, a měly by rychle zasáhnout, pokud se mladí lidé stanou nezaměstnanými.

Pravidelné sledování účinnosti politik v oblasti zvyšování kvalifikací a předvídaní potřeb by mělo napomoci identifikaci oblastí, v nichž je zapotřebí dosáhnout zlepšení a zvýšit přizpůsobivost systémů vzdělávání a odborné přípravy současným i novým potřebám trhu práce, jež má například nízkouhlíková ekonomika účinně využívající zdroje. Na podporu těchto cílů by měly členské státy v případě potřeby mobilizovat Evropský sociální fond a další fondy EU. Investice do lidského kapitálu by mohly být doplněny politikami, jež stimulují poptávku po práci.

Hlavní směr 9: zlepšování kvality a výsledků systémů vzdělávání a odborné přípravy na všech úrovních a zvyšování účasti na terciárním nebo srovnatelném vzdělávání

Členské státy by měly účinně investovat do systémů vzdělávání a odborné přípravy, aby zajistily přístup ke kvalitnímu vzdělávání a odborné přípravě pro všechny a zlepšily výsledky vzdělávání; cílem je především zvýšit kvalifikaci pracovní síly EU, tak aby mohla reagovat na rychle se měnící potřeby moderních trhů práce a společnosti obecně. V souladu se zásadami celoživotního učení by se tato opatření měla vztahovat na všechny oblasti (od vzdělávání dětí v raném věku a na základních školách po vyšší vzdělávání, odborné vzdělávání a odbornou přípravu, jakož i učení v dospělosti) a měla by rovněž zohlednit učení neformálního a zájmového typu. Reformy by se měly zaměřit na získávání klíčových schopností, které každý člověk potřebuje k tomu, aby uspěl v ekonomice založené na znalostech, zejména pokud jde o jeho zaměstnatelnost v souladu s prioritami uvedenými v hlavním směru č. 4. Je třeba podporovat mezinárodní mobilitu studujících a vyučujících. Je zapotřebí rovněž přijmout opatření k zajištění toho, aby se studijní mobilita mladých lidí a vyučujících stala normou. Členské státy by měly zlepšit otevřenost a relevanci systémů vzdělávání a odborné přípravy, a to zejména zavedením národních rámců kvalifikací, které umožní flexibilní vzdělávání, a rozvíjením partnerství mezi sférou vzdělávání a odborné přípravy na straně jedné a pracovní sférou na straně druhé. Je třeba zatraktivnit povolání učitele a věnovat větší pozornost počátečnímu pedagogickému vzdělávání i trvalému profesnímu rozvoji učitelů. Vyšší vzdělávání by se mělo více otevřít netradičním studentům a měla by se zvýšit účast na terciárním nebo rovnocenném vzdělávání. Členské státy by měly přijmout všechny kroky, které jsou zapotřebí k předcházení předčasného ukončování školní docházky, zejména s cílem snížit počet mladých lidí, kteří nejsou zaměstnaní, nestudují nebo se neúčastní odborné přípravy.

Hlavní cíl EU, na jehož základě členské státy stanoví s ohledem na svou vzájemnou výchozí pozici i specifické podmínky vlastní vnitrostátní cíle, je snížit míru předčasného ukončování školní docházky pod 10 % a zvýšit podíl osob ve věku 30–34 let s dokončeným terciárním nebo srovnatelným vzděláním na nejméně 40 %⁽¹⁾.

Hlavní směr 10: podpora sociálního začlenění a boj proti chudobě

Rozsah pracovních příležitostí je stěžejním aspektem integrovaných strategií členských států zaměřených na prevenci a snižování chudoby a na podporu plného zapojení do společnosti a ekonomiky. Za tímto účelem je třeba náležitě využívat Evropský sociální fond a další fondy EU. Usilí by se mělo zaměřovat na zajištění rovných příležitostí mimo jiné prostřednictvím zajištění přístupu všech k vysoce kvalitním, dostupným a udržitelným službám, zejména v sociální oblasti. V této souvislosti hrají důležitou úlohu veřejné služby (včetně služeb on-line, v souladu s hlavním směrem č. 4). Členské státy by měly zavést účinná opatření proti diskriminaci. K boji proti sociálnímu vyloučení přispěje posílení úlohy ve společnosti a podpora účasti na trhu práce zaměřující se na ty, kdo mají na trh práce nejtěžší přístup, a současné předcházení chudobě v důsledku nedostatečného odměňování v zaměstnání. To by vyžadovalo posílení systémů sociální ochrany, celoživotního učení i komplexních politik aktivního začleňování, jež vytvoří příležitosti pro lidi v různém stádiu života a ochrání je před riziky vyloučení, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat ženám. Systémy sociální ochrany včetně důchodů a přístupu ke zdravotní péči je třeba modernizovat a plně využívat, aby byla zabezpečena odpovídající podpora příjmů a služby, a tím zajištěna sociální soudržnost, avšak měla by zůstat finančně udržitelná a motivovat k zapojení do společnosti a účasti na trhu práce.

⁽¹⁾ Evropská rada zdůrazňuje pravomoc členských států stanovit a uskutečnit kvantitativní cíle v oblasti vzdělávání.

Systémy dávek by se měly zaměřit na zajištění příjmů v obdobích přechodu na trhu práce a na snižování chudoby, a to zejména u skupin, které jsou nejvíce ohroženy sociálním vyloučením, jako jsou například neúplné rodiny, menšiny včetně Romů, osoby se zdravotním postižením, děti a mladí lidé, starší ženy a muži, legální migranti a bezdomovci. Členské státy by rovněž měly aktivně podporovat sociální ekonomiku a sociální inovace ve prospěch nejohroženějších osob. Všechna opatření by rovněž měla usilovat o prosazování rovnosti žen a mužů.

Hlavním cílem EU, na jehož základě členské státy stanoví s ohledem na svou vzájemnou výchozí pozici i specifické podmínky vlastní vnitrostátní cíle, je podpora sociálního začlenění, zejména prostřednictvím snižování chudoby, a to snahou snížit počet lidí ohrožených chudobou nebo vyloučením nejméně o 20 milionů ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Toto obyvatelstvo se definuje jako počet osob, které jsou ohroženy chudobou a vyloučením podle tří ukazatelů (lidé ohrožení chudobou, lidé ohrožení hmotnou deprivací, lidé žijící v domácnostech nezaměstnaných), přičemž členské státy si mohou stanovit vnitrostátní cíle na základě nevhodnějších ukazatelů s ohledem na své specifické podmínky a priority.